

Gränslandet

Zaborda 10

Gränslandet

spiritistiskt kärleksargument

av Christian Lanciai (2011)

Personerna:

Lars
Pelle
Magnus
Karl
ett medium
Klara
Cynthia
en sekreterare
ordförande
ex-ordförande
valberedare
Laura, Lars avlidna fru
Dorotea
Hildur
Gertrud
Monica
Sulamit
Harry

två poliser
tre spiritister (Hulda, Tord, Doris)
annan spiritistisk publik
satanister
andra kvinnospöken i burkhor

Handlingen äger rum inomhus.

Copyright © Christian Lanciai 2011.

Akt I scen 1.

Lars Hon talar inte längre till mig, Pelle. Jag är förlorad. Jag trodde jag skulle dö när hon gick bort, det hade jag gjort om jag inte fått kontakt med hennes själ, och det är den jag har levt på sedan dess.

Pelle Lars, jag hänger inte med. Vad menar du egentligen? Vad har hänt?

Lars Ingenting har hänt, utom att allt har tagit slut.

Pelle Vad har tagit slut?

Lars Min kontakt med henne!

Pelle Förlåt mig, Lars, men har hon inte varit död sedan länge?

Lars Du vet mycket väl att hon överlevde och att hon höll kontakten med mig från andra sidan. Det var den som räddade mig. Annars hade jag dött med henne.

Det är ett som är säkert. Vi var ett lyckligt par, Pelle, ett idealiskt par, vi var oupplösliga tillsammans, vi kompletterade varandra på ett underbart sätt, då vi båda hade vad den andra saknade.

Pelle Och den samhörigheten menar du att har fortsatt efter hennes död. Och din övernaturliga kontakt med henne är inte bara din egen fantasi? Är du säker?

Lars Hade den varit det hade jag inte förlorat henne. Nu har jag förlorat henne. Hon talar varken till mig eller genom mig längre, och resultatet är att jag disintegrerar. Jag är desperat.

Pelle Ja, Lars, du verkar nästan i upplösningstillstånd.

Lars Jag är beredd att gripa efter vilket halmstrå som helst.

Pelle Jag kan inte själv hjälpa dig. Men jag känner en del spiritister.

Lars Spiritister? Du menar seanser, dansande bord och annat sådant dravel, som enkelt folk går på och låter sig underhållas av?

Pelle Jag känner åtminstone en seriös spiritist som aldrig har bluffat.

Lars Jag har varit på en del seanser. Det var så avskräckande banalt. Folk ville veta av anden var den avlidne släktingen hade gömt sina tofflor, och den avlidne kunde genom anden meddela de närmaste, att han inte längre brydde sig om sina slipsar utan att de kunde bortskänkas eller försäljas, och annat sådant nonsens.

Pelle Men Laura skulle säkert inte fråga dig om du glömt att stänga av spisen.

Lars Just därför går jag inte på seanser. Hon skulle inte ha något där att göra.

Pelle Du sade nyss att du var desperat nog att gripa efter varje halmstrå. Ge det en chans, Lasse. Du har ingenting att förlora på det.

Lars Nej, men jag kan vinna ännu mera frustrationer.

Pelle Du vet inte vad det är förrän du har provat det. Man skyr alltid det nya bara för att man inte har någon erfarenhet av det. Så fort man har erfarenhet av det har man vunnit något på det.

Lars Nåväl, Pelle, jag är desperat nog att ge det en chans. Vad var det din polare hette?

Scen 2.

Magnus Jag är inte säker på att jag är rätt person att hjälpa honom.

Pelle Han är desperat, Magnus. Vi måste hjälpa honom. Annars gör ingen det, och han går under.

Magnus Vill han bli hjälpt då?

Pelle Det spelar ingen roll. Om han inte vill det är det ännu viktigare att vi gör vad vi kan för att hjälpa honom.

Magnus Jag kan inte ta ansvar för att han kommer till en seans i berusat tillstånd.

Pelle Jag tar hela ansvaret. Jag borgar för honom.

Magnus Det kan vara farligt. Spiritisterna har inte råd med fler skandaler.

Pelle Lita på mig, Magnus. Kan du annars ta på dig ansvaret för att Lars eventuellt går under, för att ingen ville hjälpa honom?

Magnus Var är han?

Pelle Han sitter där inne. Han är illa därän.

Magnus Han måste nyktra till först.

Pelle Det gör han, om han bara ser någon mening med det.

Magnus Kom, Pelle. Det är kanske någon från andra sidan som vill hjälpa honom.

(De går in i en kroglokal.)

Lars (ser dem genast när de kommer in) Där är du, Pelle! Det är nog bäst att jag inte följer med.

Pelle Det här är Magnus, Lars, som jag talade om.

Lars Han med spökena? Har du sett några, Magnus? Jag levde intimt med ett, men det upplöste sig i tomma luften.

Pelle Försök skärpa dig, Lasse. Magnus vill inte ha med dig till spiritisterna i onyktert tillstånd.

Lars Så klokt av honom. Det vill inte jag heller.

Magnus Hur mycket har han druckit?

Pelle Hur mycket har du druckit, Lars?

Lars Bara en flaska eller så. Jag kan fortfarande stå på benen, men jag är knappast rumsren.

Magnus En flaska vad?

Lars Ja, just det.

Pelle (ser på flaskan bredvid hans glas) Bara whisky.

Magnus (konstaterande) Bara whisky.

Lars Churchill höll sig ständigt nykter på bara whisky.

Pelle Det var Churchill det. Du är inte Churchill.

Magnus Det är bäst vi tar det en annan dag, Pelle.

Lars Det tycker jag också.

Pelle Du var ju med på det, Lars. Det var ju din chans. Du kan inte sumpas den.

Lars Jag ska säga som det är, Pelle. Jag vågar inte. Därför har jag druckit upp hela flaskan. Det är som ett slags rampfeber. Jag är rädd för att det ska ge resultat. Jag vill inte möta henne i andra mänskors ögon, inte ens som ande. Jag vill inte ta risken. Jag är feg.

Pelle Vet du vad rampfeber är? Det är tecknet på att man står inför något viktigt. Att då dra sig ur är bara dumt, och dessutom är det omöjligt. Rampfebern är tecknet på tvånget, att man måste möta sitt öde. Missa inte detta tillfälle, Lars. Det kommer kanske aldrig tillbaka, och när du nyktrar till, om du missar det, kommer du bara att ångra att du sumpade ditt livs chans.

Lars Du tröstar som en falsk farisé. Vem försöker du lura? Jag är full, Pelle, och din kompis här vill inte ta i mig med tång. Han vill inte att jag vållar skandal hos hans heliga spiritister. För allas vårt bästa har jag odugliggjort mig själv.

Pelle Inga bortförklaringar. Vill du inte träffa Laura?

Lars Hon är död.

Pelle Bevisa det för dig själv med att komma med till spiritisterna och se att hon omöjligt kan ta kontakt med dig.

Lars Det kallar jag ett omvänt argument. Det är en utmaning. Fattar du inte, att bara därför måste jag komma med?

Pelle Naturligtvis. Därför sade jag det. Skärp dig nu och kom med.

Lars (försöker resa sig) Tillåter din polare att jag inte är vid mina sinnens fulla bruk?

Pelle Det är därför han är här.

Lars Vad säger ni, herr Magnus? Vågar ni ta den risken?

Magnus Jag ställde mig tveksam från början, och ni har snarare ökat än skingrat mina tvivel, men jag ser det som en utmaning.

Lars (lyckas hålla sig stående) Då ska spiritisterna få se på fan, när jag tvingar fram Laura till att våldgästa dem!

Pelle Så ska det låta!

Magnus (till Pelle) Jag befarrar det värsta.

Pelle Är inte det vad ni spiritister är till för? Kan något förvåna er?

Magnus Egentligen inte.

Pelle Då så. Låt oss smida medan järnet är varmt. Lars är inte lika medgörlig sen mera när han är nykter. *(hjälp ut Lars. Magnus följer med dem ut, något mera betänksam.)*

Scen 3.

Hos spiritisterna. En enkel församling, sitter på enkla stolar vända mot en liten scen.
Karl (en äldre enkel man) Men jag förstår inte. Om Selma inte är död så är hon väl här då.

mediet Selma undrar vad det är du vill med henne egentligen.

Karl Jag vill bara träffa henne och veta hur hon mår. Kan ni få veta det?

mediet Selma bryr sig inte om sin hälsa, men hon bryr sig om din.

Karl Det är väl inget fel med mig. Hon är viktigare för mig.

mediet Det är det som är felet. Hon ber dig lämna henne i fred och tänka på dig själv, för du är viktigare.

Karl Varför är jag det? Det är ju hon som är död och inte jag.

mediet Just därför. Det är du som är i farozonen och inte hon. Hon har tagit sig ur den och är i säkerhet på andra sidan.

Karl Vad kan hon ge mig för säkerhet för det? Vi vet hur vi mår och hur vi har det, men vi vet ingenting om dom på andra sidan.

Klara Du har tjatat tillräckligt på din Selma nu, Kalle. Låt någon få ta över.

mediet Karl, din Selma har det gott men ber dig att inte röka i sängen.

Karl Hur vet hon att jag röker i sängen?

Klara Håll käften nu, Karl! Hon har gett dig klara besked. Nu är det min tur.

mediet Vad vill Klara veta?

Klara Jag vill veta när jag dör och hur långt jag har kvar.

mediet Sådant kan vi inte svara på.

Klara Om ni inte kan svara på så självklart enkla saker, vad gör ni här då? Är ni då inte ockulta?

mediet Klara, vi är inte här för att fresta det okända utan för att umgås med det. Ställ rimliga krav, och ni får rimliga svar.

Klara Det är ju det jag gör!

mediet Vill du ha kontakt med någon avliden?

Klara Det tror fan det!

Karl Var då en smula artig när du talar med anden, Klara. Annars kanske du får veta sådant som du inte vill veta.

Klara Det är ju just sådant jag vill veta!

mediet Klara, jag förstår inte riktigt hur jag kan hjälpa er, och anden förstår inte heller varför ni är här.

Klara Då är det ingen riktig ande. Andarna skall ju veta allt.

Karl Hon har bara kommit hit för att göra sig till.

Klara Vem då? Mediet eller anden?

Karl Du, förstås!

Klara Håll käften, din buse! Jag kan klara mig själv!

Karl Du vet ju inte vad du vill!

mediet Kanske vårt riktiga medium kan hjälpa dig bättre. Jag är ju bara här som ställföreträdare tills hon kommer.

Klara Fram med henne då, så att vi får se henne och kan komma till saken!

(Pelle och Magnus kommer in med Lars.)

mediet (lättat inför omväxlingen) Ja, vad är det?

Magnus Kommer vi i tid?

mediet Jag ser att du kommer med nya vänner.

Magnus Detta är Lars. Han har aldrig varit här förut. Pelle har varit här några gånger.

Karl (ser genast att Lars är full) Han är ju full.

Magnus Tyst! Han sörjer!

mediet Vi väntar kvällens medium när som helst.

Pelle Är det inte ni?

Karl Nej, hon är bara här och underhåller oss. Vi väntar fortfarande på de dödas uppståndelse.

mediet Varför säger du så, Karl?

Karl Är det inte det vi väntar på?

mediet Hur vet du det? Jag har just på känn att någon avliden väntar på att få uppträda igen. Väntar ni någon, – Lars?

Lars (rodnar) Inte direkt...

mediet Jag tänkte väl det. (*hör ett ljud*) Här kommer hon.

Lars (förskräckt) Vem då?

mediet Vårt medium. (*går bakom ett draperi och kommer fram igen med Cynthia.*)
Får jag presentera, Cynthia, kvällens medium.

Cynthia Jag beklagar om jag blev något försenad.

mediet Det gör inget. Huvudsaken var att du kom.

Lars (betagen, för sig själv) Var har jag sett henne förut?

mediet Vi har haft lite upprörda känslor här i kväll, då våra gamla bekanta Karl och Klara nästan kommit i luven på varandra igen.

Cynthia Det var inte därför jag kom.

mediet Utan?

Cynthia Jag ville inte komma innan tiden var mogen.

mediet Är den mogen nu?

Cynthia Ja, ty den är kommen som någon ville träffa.

mediet Vem då?

Cynthia Finns här någon som kallas för 'toffeln'?

Lars (rodnar, för sig själv) Det är ju jag!

Cynthia (ser sig omkring) Ingen?

Pelle (försiktigt, till Lars) Var inte rädd, Lars. Det kan inte gälla någon annan.

mediet Jag tror bestämt att någon känner sig träffad.

Lars (reser sig) Jag är den skyldige.

Cynthia Vad har du gjort?

Lars Är det någon som söker mig?

Cynthia Är det någon du vill ha kontakt med?

Lars Ja. Är det någon som söker kontakt med mig?

Cynthia (sluter sina ögon och koncentrerar sig) En ung dam undrar om hennes toffel har kommit till rätta.

Lars Han kommer aldrig mer till rätta utan henne.

Cynthia Därför har hon sänt mig.

Lars Jag kunde just ana det.

Karl Till saken! Inga toffelhjältar här!

Klara Ta det lugnt, Karl. Här är någon död och spökar.

Karl Tror du inte jag vet det?

Lars (tvivlande) Vad heter hon?

Cynthia (alltjämt med slutna ögon) Hennes toffel kallades också för 'knölen'.

Lars Vad heter hon själv?

Cynthia Båda era namn börjar på L.

Lars Det är riktigt! Hur kunde du veta det?

Pelle Lugna dig, Lars. Hon talar med anden.

Lars Nej, Laura talar med henne.

Cynthia Jag är inte Laura.

Lars Nej. Vem är du?

Cynthia Jag trodde jag var Cynthia, men nu är jag inte säker längre.

Magnus Hon går upp i den avlidnas ande.

Lars Fråga henne vad jag ska ta mig till utan henne.

Pelle Cynthia?

Lars Nej, Laura!
Pelle Vad ska Laura fråga henne?
Magnus Gör inte situationen värre nu med att orsaka förvirring. Om jag har förstått saken rätt vill Lars att Cynthia ska fråga Laura vad Lars ska ta sig till utan henne.
Pelle Utan Cynthia?
Lars (tappar tålamodet) Pelle!
Cynthia (som i trance) Tyst! Jag hör henne komma! Hon är här!
Pelle Vem är här?
Lars Laura, så klart!
Pelle Är det så klart?
Magnus Får jag be dig, Pelle, att inte störa den bräckliga kontakt med anden vi har.
Cynthia Finns här någon som heter Per-Anders?
Pelle Det är ju jag!
Cynthia Du har besök. En gammal kvinna. Kan det vara din mor? Hon är fyllig och har en rödrutig klänning.
Pelle (upphetsad) Har hon bh?
Cynthia Nej, hon har inte bh.
Pelle Då är det hon! Hon vägrade använda bh av rädsla för att få bröstcancer!
Lars Jag trodde vi var här för Lauras skull.
Pelle Laura är död. Vad vill min mor?
Cynthia Hon undrar om du äter dina C-vitaminer.
Pelle Varje dag! Säg det till henne!
Cynthia Han äter sina C-vitaminer varje dag. (*nöjd, bekräftande*) Hon är belåten.
Lars Det här är ju nonsens.
Magnus Tålamod, Lars. Annars tar överraskningarna dig på sängen.
Lars Jag vill gå hem. Jag är besviken. Ingenting om Laura?
Magnus Har anden inget mera budskap till Lars?
Cynthia Vilken Lars?
Pelle Lasse!
Cynthia Vilken Lasse?
Lars Lauras änklings! Det råkar vara jag!
Cynthia Laura är inte död.
Lars Visa då för helvete att hon lever åtminstone som ande om hon inte är levande begravnen!
Magnus Lars!
Pelle Han skrämmer bort andarna.
Cynthia Inte alls. De har roligt åt honom. Ingenting är som det verkar, och ingenting synes vara vad det är.
Lars Det kan du försöka inbilla småbarn. De går på vad som helst.
Pelle Var inte arg nu, Lars, bara för att min mamma kom på besök medan din Laura inte gjorde det.
Lars Det här är bara larv.
Pelle Förväxla inte andarna med fjärilslarver.
Lars Var inte larvig.
Pelle Det är du som är larvig.
Lars Jag har fått nog av det här. Jag vill gå hem. (*tar fram en konjaksplunta och dricker*)
Magnus Han förolämpar andarna! Man dricker inte under en seans!
Pelle Låt honom vara. Han har sorg.
Karl Även om man har sorg bör man kunna uppföra sig på en seans. Man tar inte fram en plunta heller vid begravningar.

Lars Det här är ingen begravning, om det inte är min egen.
Pelle Kom nu, Lars. Du är färdig här.
Magnus Han kommer aldrig hit mera.
Lars (vill ge Cynthia en sista chans) Har ni ingenting mer att säga mig innan jag går?
Cynthia Bara en sak.
Lars Nå?
Cynthia Laura vill lämna er i fred och ber er lämna henne i fred.
Lars Är det allt?
Cynthia Tills vidare.
Magnus Gå nu, era misslyckade seanssabortörer.
Lars Ska du säga, din skenheliga begravningsentreprenör.
Magnus Jag har då aldrig hört på maken!
Lars Det ska du vara glad för! (*till mediet*) Är alla spiritister sådana avskräckande pedanter?
Cynthia Lars, Laura är ledsen att du lockades hit.
Lars Det är jag också. Vad mera kan du säga i hennes namn, som du tror att hon skulle ha kunnat säga mig?
Cynthia Bättre lycka nästa gång.
Lars Det är rimligt och inte det sämsta du kunnat säga. Vad var det du hette?
Cynthia Cynthia.
Lars Och mer?
Cynthia Sanderson.
Lars Ett anspråkslöst men inte oävet namn. Vi ses nog igen.
Magnus Knappast till någon seans.
Lars Jag träffar hellre Laura utan Cynthia och Cynthia utan Laura.
Pelle Kom nu, Lars. Lämna pluntan i fred.
Lars Vi fortsätter utanför. Ajöss! (*Pelle går ut med Lars, och Magnus eskorterar dem ut.*)
Karl Äntligen! Kan vi nu kanske få komma till saken?
Klara Sådana missfoster borde vara förbjudna vid en anständig seans.
Cynthia Han var olycklig och sörjande. Sådant måste man ha fördragsamhet med. Jag är ledsen, men jag är färdig för idag. Inga fler andar har något att säga.
Klara Bedragerska!
Cynthia Inte alls. Ni var dumma som kom hit.
mediet Cynthia är trött och måste få vila sig efter den påfrestande konsultationen. Jag ber er alla komma tillbaka nästa gång.
Karl När blir det?
Klara Det får vi väl se då.
en annan i publiken Vi kom hit förgäves.
3 Jag går då aldrig mer på en seans.
4 Men det var ganska roligt hur det där fyllot bar sig åt.
3 Han hade aldrig varit på en seans förut och visste inte hur man skulle bete sig.
Karl Kom, Klara. Det blir alltid en nästa gång.
Klara Ja, det är väl därför vi klarar av att leva.
(*Karl hjälper Klara ut. Även resten av publiken går ut.*)
mediet Hur kändes det, Cynthia?
Cynthia Den där Lars var en påstridig natur. Tror du han kommer igen?
mediet Det gör han säkert.
Cynthia Hans förhållande med sin fru var inte lyckligt, och risken är att han begär samma misstag igen.
mediet Med en ny fru?
Cynthia Som han kan döda.

mediet Säg inte mer.
Cynthia Nej, jag säger ingenting mer, allra minst till honom. (*de går*)

Akt II scen 1. Årsmötet.

Sekreteraren Kommer inte kassören?

ordföranden Han måste komma. Vi kan ju inte ha årsmöte utan kassören.

ex-ordföranden Han kanske har tröttnat.

ordföranden På sällskapet? På oss? På sitt jobb?

sekreteraren Det får han inte göra. Vi behöver honom. Det är bara han som kan redigera årsantologin.

ordföranden Ett jävla jobb. I och för sig kan jag förstå honom om han har tröttnat på det. Han får ju alltid bara klagomål för minsta lilla petitessfel, som alltid är omöjliga att undvika helt och hållet.

exordf. Nej, det är inte det jag tror att han har tröttnat på.

ordf. Utan vad?

exordf. Käbblet om de olika bokmässorna.

sekreteraren Nu ska vi vara med på bokmässan, så har det bestämts på medlemsmötet, så vi kan skrota den andra.

ordf. Här kommer han nu.

exordf. Välkommen, Lars. Vi blev nästan oroliga.

Lars Hur långt har ni kommit?

ordf. Vi har inte ens börjat ännu.

Lars Har ni väntat bara på mig?

sekreteraren Jo, faktiskt.

ordf. Du har ju ändå nyckelrollen till hela sällskapet. Hur går det med antologin?

Lars Det går åt helvete. En av novellisterna upptäckte att ett namn blivit felstavat och gav mig ett helvete för det. Därför ville jag helst inte komma hit idag. Hon kan vara här.

sekreteraren En sådan detalj är väl lätt att bara ändra på.

Lars Boken är tryckt. Ett fel kan inte längre tas tillbaka. Bara nätversionen kan korrigeras. Jag är trött på att bara väcka klagomål med mitt arbete. Därför avgår jag som antologiredaktör.

sekreteraren Det får du inte göra. Bara du kan göra det.

Lars Varför klagar ni på mig då?

ordf. Det är inte vi som gör det. Ha tålmod, Lars.

Lars Med er kopiösa dumhet? Det är för mycket begärt i längden.

ordf. Inga förolämpningar, tack.

Lars Ursäkta mig, men vem är det som förolämpar vem? Vem är det som kör över vem? Vem är det som brister i tålmod och vett?

sekreteraren Du tycks göra det för det vildaste just nu.

Lars Så du menar att du står för vettet, när du sätter stopp för vårt deltagande i Textivalen, som skulle vara vår enda möjlighet till förnyelse och förnygring?

sekreteraren De ägnar sig ju åt bokbål!

Lars Ett litet anspråkslöst, i vilket man offrade gamla slitna skolböcker, en och annan porrdeckare, litet tantsnusk och solkiga B-indianböcker utom annat oanständigt dravel. Vid Bokmässan, som du kräver att vi kastar bort alla våra resurser på och mer än halva årsomsättningen för fyra dagars kaos skull i ett överkommersialiserat helvete, förintas efteråt alla böcker som glömts eller lämnats kvar, och det är tio gånger fler än vid Textivalens unika enda tillfälle, och därtill

böcker av tio gånger högre kvalitet och nytgivna dessutom. Och den bokförintelsen äger rum varje år.

ordföranden Men det är ju inte överlagt! Det går ju på rutin! Vid Textivalen skedde bokförintelsen avsiktligt!

Lars Bokförintelse som bokförintelse. Skall vi vara konsekventa i vårt avståndstagande från bokförintelser borde vi avstå från både bokmässan och Textivalen.

sekreteraren Men vi har ju redan bestämt att vara med i årets bokmessa!

Lars Över kassörens huvud och mot hans och den tidigare kassörens och tidigare ordförandens inrådan. Under sådana omständigheter hade varje annan kassör avgått.

valberedaren För helvete, vi har ju inte ens inlett årsmötet ännu! Skall ni spåra ur innan ni ens har kommit i gång?

Lars Jag bara belyser det lysande vettet i att delta i en bokmessa som kostar mer än hälften av vår årsomsättning och skrota en mindre sådan som bara kostar en tiondel därav och därtill erbjuder expansionsmöjligheter och förnyelse.

ordföranden Håll käften!

Lars Då är det lika bra att jag går genast, om allt jag får göra vid årsmötet som kassör är att hålla käften.

valberedaren Var inte dum nu. Vi har ju sedan uppläsningar och fredligare diskussioner om viktigare saker.

Lars Jo jag tackar. Jag skulle aldrig ha kommit hit.

sekreteraren Vem är det där? (*indikerar en nyanländ*)

Lars (häpnar, tyst,) Cynthia!

sekreteraren Känner du henne?

Lars Ja. Jag visste inte att hon hade litterära intressen.

Cynthia (kommer fram) Hej, Lars. Jag kände på mig att jag kunde vara till hjälp. Vi har ett oavslutat ärende. Jag har fått kontakt med din hustru.

Lars Inte nu, Cynthia.

ordföran. Så intressant! Hur var det egentligen med hennes död? Löstes någonsin mysteriet?

valbereraden Litet takt kunde kanske vara på sin plats, herr ordförande.

Cynthia Det är därför jag har kommit hit.

Lars Det är bäst vi går härifrån genast, Cynthia. Jag har ändå ingenting annat att göra här än att hålla käften, vilket herr ordföranden höviskt nog har bett mig göra.

Cynthia Jag tänkte nästan det.

ordf. Vad skall ni då ägna er åt? En seans?

Lars Du skämtar, Fridolf, men råkar faktiskt nästan ha träffat rätt. Cynthia här är ett medium.

Ordf. Och din älskarinna, förmodar jag.

Lars Inte ännu. Du glömmer att jag är änkling och bär sorg.

ordf. Jaså. Jag trodde nästan du hade mördat henne.

Cynthia Kom, Lars. Dessa gamar börjar bli näbbiga.

sekreteraren Du kan inte svika oss nu, Lars!

Lars Du kan ju överta vettet, som menar dig vara överlägsen därvidlag. Kom, Cynthia. Vi har viktigare saker att överlägga om än tråkiga årsmöten. (*går med Cynthia*)

ordf. Katastrof! Katastrof!

valberedaren Ursäkta mig, men kassören har faktiskt rätt beträffande ekonomin.

ordf. Ska vi slåss om saken?

sekreteraren Inget tumult, om jag får be!

valberedaren För sent. Tumultet har redan ägt rum med strandat årsmöte som resultat. Ni får se er om efter en annan valberedning nästa år. (*går*)

ordf. Hur gick detta till egentligen, Sylvester? Vad gjorde vi för fel?

sekreteraren Det enda fel vi gjorde var att vi inte gjorde något fel. Allt gick riktigt till. Nu kan vi genomföra årsmötet desto smidigare och slippa alla dumma invändningar från kassören.

ordf. Ja, ja, vi måste ju ändå gå igenom den rena formaliteten. Men sällskapet tappar medlemmar hela tiden.

sekreteraren Det är en helt annan sak. (*De börjar ordna sina papper inför mötesförhandlingarna.*)

Scen 2. Ett billigaste sortens café.
Cynthia och Lars vid ett av borden.

Lars Jag vet inte, Cynthia. Du måste förstå att jag inte kan tro på dig utan vidare.

Cynthia Jag kan inte kräva att du ska tro på mig. Det enda jag kan göra är att be dig ge mig en chans.

Lars Hur?

Cynthia Låt mig få försöka hjälpa dig.

Lars Hur?

Cynthia Med din döda fru.

Lars Hon kan inte bli mera levande för det.

Cynthia Bara för att hennes kropp är död har hon inte upphört att existera.

Lars Vill du ge mig en seans med henne?

Cynthia Varför inte? Vill du inte veta varför och hur hon dog?

Lars Tror du inte jag vet det redan?

Cynthia Det verkar råda vissa tvivel om den saken.

Lars Vad tror du?

Cynthia Jag tror ingenting. Men jag vill gärna hjälpa dig komma till rätta med problemet.

Lars Vilket problem?

Cynthia Ditt skuldproblem.

Lars (dricker djupt i koppen) Jag vet inte om jag kan tro på dig, Cynthia. Du är alltför god för att vara trovärdig. Du har hamnat i min väg precis som på beställning, som den bästa människa jag hade kunnat råka ut för och den sortens människa jag mest behövde.

Cynthia Du är en mycket desillusionerad man.

Lars Ja, det är jag. Tror du verkligen du kan hjälpa mig?

Cynthia Vi kunde alltid försöka.

Lars Vad är det för sorts seans du skulle föreslå?

Cynthia Ingen vanlig seans, utan något djärvare och mera ovanligt. Jag har några vänner som skulle kunna hjälpa oss.

Lars Med vad?

Cynthia Med att få den rätta kontakten.

Lars Tror du verkligen vi skulle kunna få kontakt med min fru på andra sidan graven?

Cynthia Ja, jag tror att vi skulle kunna få tillräckligt god kontakt med henne för att exakt kunna ta reda på hur hon egentligen dog.

Lars Du fyller mig med undran och bävan.

Cynthia Det är ingenting att vara rädd för.

Lars Vad är det för vänner du har som skulle kunna hjälpa oss?

Cynthia Du får se.
Lars Andra spiritister?
Cynthia Nej, bättre upp.
Lars Vad menar du?
Cynthia Ett hemligt sällskap som är vana vid direktkontakt med andra sidan.
Lars Frimurare?
Cynthia Nej, satanister.
Lars (tveksam) Aldrig i livet.
Cynthia Är ovissheten bättre?
Lars Du ber mig kasta allt vett över bord.
Cynthia Mer än så, och det kan det vara värt, om man får visshet.
Lars Och hur vet jag att du inte är en bedragerska?
Cynthia Något säger mig att den risken kommer du att ta.
Lars Du ställer till med problem och bekymmer för mig, Cynthia.
Cynthia Vad är problemet?
Lars Att jag är kär i dig.
Cynthia Det är inget problem. Det är en komplikation.
Lars Är det bättre det då?
Cynthia Nej, det är värre.
Lars Du menar att en sådan komplikation kan äventyra seansen?
Cynthia Nej, men komplicera kontakten med din hustru.
Lars Du menar att hon kan bli svartsjuk?
Cynthia Man vet aldrig.
Lars Nåväl, Cynthia, jag ger dig fria händer. Vad kostar det?
Cynthia Ingenting.
Lars Du ämnar bekosta en omfattande ceremoni med andra vänner gratis?
Cynthia För experimentets skull. Jag vet nämligen inte om det kan lyckas.
Lars Har du inte gjort sådant förut?
Cynthia Normalt är det omöjligt att få veta konkreta detaljer kring ett brott från andra sidan, men det är värt att försöka. Det finns alltid en chans att det skulle kunna lyckas, och jag vill våga försöket.
Lars För min skull?
Cynthia Nej, för hennes skull.
Lars Du har låtit påskina att du redan haft någon kontakt med henne. Har du inte fått veta något?
Cynthia Nej, jag behöver din hjälp och vägledning.
Lars Liksom jag behöver din. Vi gör det. När kan vi göra det?
Cynthia Nästa vecka?
Lars Det går säkert bra. Nämn tid och plats.
Cynthia Onsdag klockan sju på kvällen hemma hos mig.
Lars Som du vill. (*dricker slut sitt kaffe*) Får jag nu eskortera dig hem och se var du bor?
Cynthia Gärna det. Det kan till och med finnas en av mina vänner hemma hos mig som kan vara oss behjälplig.
Lars Vilken tur i så fall.
Cynthia Kom, Lars. Jag lovar att fara varligt fram med dig.
Lars Det tvivlar jag inte ett ögonblick på. (*De lämnar kaféet.*)

Akt III scen 1. En hemlighetsfull lokal.

1 Kom ihåg nu, att vi måste följa Cynthias alla instruktioner till punkt och pricka. Det är bara hon som vet vad detta kommer att handla om.

2 (*en äldre herre*) Var inte orolig. Jag har också varit med förut.

1 Har vi fler frimurare här?

2 Nej, det är nog bara jag.

1 Det spelar för resten ingen roll. Vi kommer alla att reduceras till ingenting under seansens gång, och då har det ingen som helst betydelse om vi är frimurare eller spiritister eller satanister eller något värre.

3 Hur många satanister kommer att delta?

1 Fråga inte mig. Fråga dem.

3 Hur vet vi vilka de är?

1 Det vet jag ännu mindre. De ger ju sig aldrig till känna. Alla satanister är hemliga satanister. Det är bara Cynthia som vet.

2 Varför skall vi göra det här egentligen?

1 Fråga Cynthia. Här kommer hon för resten. (*Cynthia kommer in med Lars.*)

Cynthia Här är vår gäst, som vi ska försöka hjälpa. Jag hoppas ni alla är här frivilligt.

2 I högsta grad.

3 Jag är mest bara nyfiken och älskar djärva experiment.

1 Det gör vi alla. Du vet, att vi alltid ställer upp för dig, Cynthia.

Cynthia Har alla kommit?

1 Det sitter några ute i hallen.

Cynthia Be dem stiga in, så att vi kan börja genast. Det kan ju ta tid.

Lars Hur lång tid räknar du med?

Cynthia Har du bråttom?

Lars Inte alls.

Cynthia Då så.

(*Ett sällskap kommer in klädda i svarta kåpor med masker även för ansiktet.*)

2 Här kommer satanisterna.

Cynthia De är inte alla satanister, och det spelar ingen roll vilka av dem som är det. Är vi redo? Kan vi sätta i gång?

2 Jag tror det.

1 Det finns väl ingenting som hindrar.

Cynthia Då så. Låt oss vidtaga förberedelserna och sedan samla oss omkring det runda bordet. Låt dem som ännu inte har klätt om sig få göra det först. Det måste jag själv också göra. Det finns väl fler kåpor över?

1 Det gör det alltid.

Cynthia Även du, Lars.

Lars Varför är det så viktigt? Är det någon sorts ceremoniell kostym?

Cynthia Det är för att vi alla skall kunna uppgå i anden utan att någon särskiljer sig från de andra. Ta även på dig mask, så att du inte kan kännas igen av de andra.

Lars Varför är det så viktigt? Man känner väl igen mig ändå?

Cynthia Helst inte. Servera pokalerna, Charlotte.

(*Charlotte har hållt upp ett antal glas med rött innehåll. Det ser ut som vin.*)

Lars Är det bara vanligt vin?

Cynthia Spetsat.

Lars Det här blir intressantare och intressantare.

2 Du bör nog förklara för honom, eftersom han inte varit med förut.

Cynthia (*medan den allmänna omklädseln sker*) Du har en sista chans att backa ur, Lars. Därför skall jag berätta exakt vad som kommer att hända. Drinkarna som alla får, ty ingen här är nykterist och alla vet vad det handlar om, är spetsade med en hallucinogen drog som gör det lättare för oss att öppna våra chackran, i synnerhet våra sinnen, så att vi blir mer medvetna om den andliga världen än vi skulle bli annars. För övrigt går allting till som en ren seans. Vi kommer att åkalla anden, och har vi tur får vi gehör, och då kan vad som helst hända.

Lars Vad är det för en drog?

Cynthia Vad spelar det för roll. Huvudsaken är att den fungerar.

Lars Jag borde väl ändå få veta vad jag utsätts för.

Cynthia Det är ecstasy. Har du provat det förut?

Lars Nej.

Cynthia Det är som en mildare variant av LSD och mindre riskabel. Du tappar inte kontrollen.

Lars Är det därför vi sedan riskerar att inte känna igen varandra?

Cynthia Det är det vi helst inte skall göra. Vi skall helst uppgå fullkomligt i anden och uppfyllas enbart av honom.

Lars Och han skall finna min hustru åt mig på andra sidan graven och föra henne tillbaka till mig, så att vi kan få veta exakt hur hon dog, och sedan?

Cynthia Gyckla inte. Ingenting av det där är säkert, men vi skall våga oss på ett djärvt försök.

Lars Deckargåtor på andra sidan graven. Det vore något för Sherlock Holmes.

Cynthia Tyvärr har vi inte tillgång till honom, för han har aldrig existerat.

Lars Är du säker? Conan Doyle då?

Cynthia Conan Doyle förlorade all sin trovärdighet när han mot slutet av sitt liv blev spiritist på heltid. Tyvärr har ingen hört av honom mera efter hans död.

Lars Näväl, Cynthia, jag köper konceptet och överlämnar mig helt i dina händer. *(tömmer sin pokal)*

Cynthia Då är vi klara. Har alla druckit?

2 Alla har druckit i botten. Nu börjar det roliga.

3 Det kan bli så lagom roligt, i synnerhet om vi verkligen får fram en död.

Cynthia Prata inte nu, utan förbered er. Koncentrera er. Bilda cirkel runt bordet. Fatta varandras händer. Kom ihåg, att om någon bryter cirkeln utan förvarning kan det vara förenat med livsfara.

Lars Vi är med, Cynthia. Jag släpper aldrig taget.

Cynthia Då är vi klara att börja.
Jag åkallar dig, store ande, som råder över våra liv och håller allas våra öden i dina händer. Vi söker framlidna hustrun till Lars här. Finns det någon där i mörkret på andra sidan som känns vid någon här och söker kontakt? Jag hör ingenting och ser ingenting.

2 Min avlidna fru är inte hemma idag.

3 Det snurrar alldeles förfärligt. Jag ser bara osaliga andar.

Cynthia På andra sidan graven är alla andar osaliga, med våra mått mätt, medan det för dem är ett helt naturligt tillstånd. Lars, kalla på din hustru, om du vill ha henne.

Lars Laura, är du där?

Cynthia Du låter alldeles för ängslig. Store ande, finns det en möjlighet, eller håller du henne tillbaka? Håller du någon tillbaka? Finns det ingen som söker kontakt med oss eller känner sig manad att stiga fram?

1 Du får nog insistera hårdare med vår Lucifer.

Lars Lucifer? Är det han som är den store anden?

Cynthia Kärt barn har många namn. Andra kallar honom Satan. Ja, det är mörkrets furste själv som vi åkallar, då han har den högsta makten på andra sidan och är den bästa terminalen att vända sig till.

Lars Du låter som om han vore något slags upplysningsbyrå.

Cynthia Han vet allt och kan allt och känner alla och har koll på hela dödsriket. Vi åkallar dig, Satan, om du känns vid det namnet. Lars här söker klarhet i sin försvunna hustrus öde.

2 Ingen tycks vara hemma idag.

1 Vänta bara. Det är alltid någon som kommer fram till slut, och sedan skall alla fram på en gång.

Cynthia Tålmod, bröder och systrar. Tålmod, andar. Vi inväntar någon form av respons från er sida. Vill ingen träda fram? Blygs ni för oss? Har någon något att dölja? Laura, hur dog du egentligen?

Laura(s röst) Det var en olyckshändelse. Det var inte Lars mening att ta livet av mig.

Cynthia Vad hände?

Laura Vi var helt groggy båda två. Vi visste inte vad vi gjorde. Vi hade berusat oss rejält för att kunna frossa desto djupare i samlag och allt möjligt, och vi var helt väck i hjärnan av droger. Vi var som besatta av djävulen, men vi genomförde ändå våra ceremonier.

Cynthia Ceremonier?

Laura Ja. BDSM, som det kallas internationellt. Vi plågade varandra genom tortyr för att hetsa upp oss mera.

Cynthia Tortyr? Vad för tortyr? Tål du höra detta, Lars?

Lars Jag minns ingenting. Berätta, Laura. Vad är det jag inte minns?

Laura Vi var båda insvepta i dimmorna av ruset och visste knappt vad vi gjorde. Vi hade provat alla möjligheter inom den sexuella leken och stimulerat den ytterligare genom droger, så att vi gått igenom hela repertoaren av underliga experiment, medan vi alltid slutade i grundpositionerna ändå, då de var effektivast. Men du ville fortsätta utveckla drogprovandet med allt farligare kombinationer, och till slut började vi praktisera *bondage*, som det kallas, där den ena parten handikappas artificiellt genom att bli bunden eller fjättrad, och särskilt effektivt för den sexuella lössläpptheten var det att även stänga sinnen så gott det gick, alltså främst hörsel och syn genom öronproppar och ögonbindel men även att låsa munnen och hämma andningen genom munkavle. Vi brukade praktisera detta på varandra turvis, aldrig så att vi båda samtidigt var satta ur bruk, men genom drogerna kunde även den fria på ett farligt sätt bli handlingsförlamad...

Lars Vad hände?

Laura Det kommer du aldrig att få veta, Lars. Jag är död. Nöj dig med det. Det var till nöds med en yttersta kraftansträngning jag över huvud taget nedlät mig till denna kontakt med dig bland de dödliga igen, vilket känns oerhört påfrestande. Jag vill inte inkarneras igen på ett tag, men kontakt med de dödliga innebär en ofrånkomlig risk att sugas in i dödligheten igen. Det är bäst att vi avbryter denna session och att du går och aldrig mer kommer tillbaka.

Lars Det kan jag inte acceptera. Jag älskade dig. Jag trodde att du också älskade mig.

Laura Det gjorde jag naturligtvis, men bara så länge jag levde. Döden innebär ett hälsosamt uppvaknande till den verklighet som aldrig kan ljuga. Den dödliga tillvaron består nästan bara av lögnar, som man lever för, därför att man lever och behöver vad som helst att leva för, ty annars finns bara döden. Därför lever mänskligheten bara för att låta sig bedragas. Lämna mig, Lars, som du gjorde där på golvet där jag låg fastbunden som ett svin med händerna fjättrade bakom ryggen vid hälarna och munkavlad intill kvävning, men jag klagade inte. Jag fick den stora äran att få dö på detta sätt, vilket jag hälsade som en befrielse.

Lars Befrielse från mig?

Laura Befrielse från alla trälbindande och vanebildande passioner, som måste urarta till rena laster hur man än gör. Jag avundades alltid alla dem för vilka celibatet var en naturlig sak. De slapp det mesta av allt ont i livet och framför allt de värsta bekymren.

Lars Du får inte lämna mig nu när vi just har återfunnit varandra.

Laura Jag är ledsen, Lars, men ingenting kan hålla mig kvar.

Cynthia Vill ni fortsätta seansen, eller skall vi fortsätta?

Lars Fortsätt, vid alla djävlar namn! Jag kan inte släppa henne nu! Det är ju hon! Hon lever! Hon är min! Hon har alltid varit min och är det nu även efter döden!

Cynthia Du är hysterisk.

Lars Nej, bara kärleksfull. Håll henne kvar! Låt henne inte lämna oss!

Cynthia Då måste jag tillkalla den högstes hjälp. Satan, vi beklagar, men vi klarar oss inte utan ditt ingripande. En dödlig vägrar släppa taget om en kontakt med en av de dina. Kan vi tvinga honom, skall vi tvinga honom, eller skall vi skicka över honom själv?

Lars Är det en möjlighet?

Cynthia Naturligtvis är det en möjlighet, en extrem sådan, men den fungerar.

Lars Skulle ni då ta livet av mig?

Cynthia Bara en vanlig rituell offerceremoni till Satans ära.

Lars Vem är du egentligen?

Cynthia Landets enda certifierade översteprästinna hos Satan. Jag har obegränsade befogenheter, och vad Satan vill gör jag.

Lars Vi tycks ha hamnat ute på djupt vatten.

Cynthia Du ville det själv. Hur vill du ha det? Bryta seansen och ge upp eller behålla kontakten med din fru till varje pris?

2 Han har ju fått sin efterlängtnade kontakt, men nu är han tydligen chockad av resultatet. Kan vi inte ajournera oss och fortsätta en annan gång, så får han tänka över det hela?

Cynthia Vad säger ni andra?

1 Det verkar förnuftigt.

3 Satan får vänta.

2 Så får Lars hustru vila och tänka över saken hon också.

Cynthia Har du någonting emot att vi bryter seansen, Lars?

Lars Majoriteten bestämmer. Jag har ingen rätt att kvarhålla er i mina spökerier med våld.

Cynthia Härmed förklarar jag seansen avslutad. Nu kan ni släppa varandras händer. Tänd ljuset, Tord. *(Alla släpper varandras händer genast, 2 går genast och tänder ljuset, Cynthia sliter av sig den svarta ansiktsmasken och huvudkåpan, de andra demaskerar sig också, och Lars blinkar bländad mot ljuset.)*

Lars Var det en dröm, en mardröm eller en osannolik verklighet?

Cynthia Kanske alla tre på en gång. Det brukar det vara.

1 Vi skulle väl alla må bra av en kopp kaffe nu.

2 Ja, Doris, sätt på kaffet.

3 Tillbaka till verkligheten, den banala tråkiga vardagen.

Lars Tack i alla fall, Cynthia, för denna högst märkliga inblick i en värld som jag inte trodde att fanns.

Cynthia Nu vet du vad det handlar om. Nästa gång är du bättre förberedd.

Lars Du vågar ta mig an fler gånger?

Cynthia Varför inte?

Lars Du låter som om du var van vid gengångare och skräckdokumentationer från andra sidan graven.

Cynthia Det är mitt yrke. Det är vad jag är till för. Jag kan inget annat. Håll till godo. Bli gärna en av oss, så får du träffa döden dagligen. Det kostar inget att vara satanist.

Lars Utom möjligen livet.

Cynthia Det blir en senare fråga. Den kan alltid uppskjutas.

Lars Menade du allvar med offerceremonin?

Cynthia Naturligtvis. Det är vanligare än man tror, i synnerhet i vissa länder utomlands. I Turkiet till exempel finns det ett antal hemliga källare där satanister inte

bara utför rituella offermord utan fotograferar och filmar dem dessutom, naturligtvis med offrens eget medgivande. De ställer upp för äran att få bli offrad åt Satan.

Lars Vad är det för en värld du lever i?

Cynthia Verkligheten, Lars, bara verkligheten. *(fortsätter att klä om sig till normal mundering)*

3 (från köket) Nu är kaffet klart!

Cynthia Vi kommer, Hulda.

Scen 2. Samma café som vid akt II scen 2.

Lars Jag måste få träffa henne igen.

Cynthia Har du blivit spiritist?

Lars Jag trodde aldrig att det skulle gå, men du fick det att fungera genast. Det var verkligen hon.

Cynthia Visst var det det. Jag träffar alltid rätt. Vill du ha fler seanser?

Lars Kan du ordna det?

Cynthia Det blir svårt att ordna det gratis.

Lars Dina vänner verkade helt lyckliga med att ställa upp gratis.

Cynthia Det är satanisterna som är mera svårbedda.

Lars Måste vi ha satanisterna?

Cynthia Jag är satanist, Lars. Hela min skicklighet är enbart satanistisk. Utan andra medverkande satanister är jag kraftlös.

Lars Så var det inte på den första seansen. Där var du helt ensam och vardaglig.

Cynthia Då fick du heller inte kontakt med din fru.

Lars Jag trodde inte på det då. Jag var bara desperat efter en möjlighet. Du fick det att fungera. Den vill jag inte släppa.

Cynthia Jag ska se vad jag kan göra.

Lars Tack, Cynthia. Jag klarar mig inte utan henne.

Cynthia Du föredrar alltså en död kvinna framför en levande.

Lars Det har jag inte sagt. Men bara hon var hon.

Cynthia Och därför blundar du för alla levande kvinnor, till och med vackrare sådana.

Lars Flirtar du med mig?

Cynthia Jag vill gärna göra vad jag kan för att hjälpa dig.

Lars Du är satanist. Jag kan omöjligt ha ett förhållande med en satanist.

Cynthia Varför inte det?

Lars Det skulle göra mig socialt omöjlig.

Cynthia Är jag då inte en vanlig människa med samma mänskliga rättigheter som alla andra bara för att jag är satanist?

Lars Det är inte det. Men folk skulle prata. Jag skulle själv få rykte om mig att vara satanist.

Cynthia Vad hindrar dig från att bli det? Du har ju sett att det fungerar.

Lars Det är inte opportunt.

Cynthia Du tänker på karriären.

Lars Nej, jag tänker på riskerna.

Cynthia Vilka risker?

Lars Jag tror vi går säkrare som självständiga från varandra. Om vi inte har ett öppet förhållande har folk heller inget att sladdra om.

Cynthia Du utesluter alltså inte ett hemligt förhållande.

Lars Tvärtom. Jag inbjuder dig, och det är vår enda möjlighet.

Cynthia Jag trodde att du älskade din hustru.

Lars Hon är död. Du finns här i levande form och är snyggare.
Cynthia Tack för det, men ingen själ är vackrare än en själ utan kropp. Hon har blivit sitt eget ideal och kan helt uppgå i det.
Lars Tills hon inkarnerar igen.
Cynthia När hon gör det är det i avsikten att förverkliga sitt andliga ideal. Det finns inget annat skäl att inkarnera. Man ser att man kan göra något för att förbättra verkligheten med att tillföra den sitt ideal, den själ man är som fri från allt jordiskt, och då tar man på sig en materiell gestalt. Det är som ett äktenskap: ett oerhört risktagande på vinst och förlust, men man vinner åtminstone erfarenhet och lär sig en hel del på kuppen.
Lars När kan vi ha nästa seans?
Cynthia Torsdag?
Lars Passar bra. Tror du min fru kan bli svartsjuk på dig för att jag anlitar dig?
Cynthia Inte alls. Svartsjuka kan inte existera för de döda.
Lars Jag tror dig. (*böjer sig fram och kysser henne*) Jag ville känna hur det känns att kyssa en odödlig.
Cynthia Det kändes gott. Du kysser med ömhet.
Lars Det var meningen. Vi kan göra det ordentligt i natt, om du vill.
Cynthia Jag är för närvarande utan man, så det finns ingenting som hindrar.
Lars Tack, ljuvaste översteprästinna.
Cynthia Tacka Satan.
Lars Kan han bli svartsjuk?
Cynthia Det får vi se. (*De kyssas igen.*)

Akt IV scen 1. Som akt I scen 3.

Klara Vad ser du?
mediet Här är en stackare som lider. Han önskar tala med sin fru.
Klara Vem är hans fru?
mediet En änka.
Dorotea Kan det vara jag?
mediet Vem var din man?
Dorotea Han tog livet av sig. Han led av en förskräcklig sjukdom. Han skulle ha blivit invalid och paket för resten av sitt liv, och vården skulle ha kostat en förmögenhet. Hellre än att utsätta sin familj för den bördan tog han livet av sig.
mediet Vad var hans sjukdom?
Dorotea Det var en okänd nerv- och muskelsjukdom, som yttrade sig mest genom ständiga outhärdliga plågor.
mediet Då är det han. Han klagar fortfarande. Det gör fortfarande ont. Han lider förskräckligt.
Dorotea Hur kan han göra det när han är död?
mediet Fantomsmärtor. Det är samma sak som när man blir amputerad. Det amputerade benet fortsätter att göra ont fastän benet är borta. Så lider ännu din man av sin kropp fastän hans kropp är borta.
Dorotea Det är mycket märkligt.
Klara Vad är?
Dorotea Hans mor säger samma sak. Hon har drömt om honom och berättat, att han kommit till henne efter sin död och klagat på att det fortfarande gör lika ont, fastän han blivit av med sin kropp. Är det då ett straff för hans självmord? Men han gjorde ju en självuppoftande god gärning med att ta livet av sig. Hur kan han väl straffas för det?

mediet Nej, det är inget straff. Det är tyvärr bara naturligt. De flesta som dör slipper inte sviterna av sin kropp på ett tag efter döden, som kan dröja hur länge som helst. Vill det sig riktigt illa blir de hängande och slipper aldrig ifrån vad de dött ifrån.

Dorotea Hur länge skall han då behöva lida? Det är inte rättvist att han skall behöva lida efter sin död! Han led alldeles tillräckligt medan han levde!

mediet Det går över. Han måste ha tålmod. Och du måste ha tålmod med hans plågor. Tänk på honom i hans prövning, och det kanske lindrar. Böner hjälper alltid. Upphör aldrig att vara hos honom i dina tankar. Det är nog det enda som kan skänka honom lindring.

Dorotea Tack, det skall jag göra. Jag släpper honom aldrig så länge jag lever, tills jag får återförenas med honom efter min egen snara död. (*gråter*)

Karl Hur var det då med min hustru? Varför ger hon sig aldrig till känna?

mediet Tålmod, Karl. Även hennes tur måste komma, men andar kan inte tvingas fram.

Karl Jag litar inte på dig. Jag tror att du är en bluff. De flesta medier bara bluffar och spelar teater. Jag tycker inte om rollspel.

mediet Kommer hon inte fram så kommer hon inte fram. Det är väl bättre att jag konstaterar detta än att jag skulle försöka börja spela teater med att slå blå dunster i ögonen på er?

Karl Det är ju det ni gör! Fantomplågor efter döden! Vem kan väl tro på sådant dravel?

Klara Är ni inte nöjd så kan ni gå.

Cynthia (har kommit in, har inte märkts tidigare) Har du också vållat din hustrus död?

Karl Hur vet du det?

Cynthia Sådant känner man på sig. Du har ett moln över själen. Du känner skuld. Men du kan vara lugn. Hon hade dött i alla fall.

Karl Hur kan du vara så säker?

Cynthia Hon hade en dödlig sjukdom och ville dö själv. Du hjälpte henne på traven när hon aldrig upphörde att be dig om det. Det tragiska var att det var onödigt att ge henne dödshjälp. Hennes minuter var räknade i alla fall. Du snabbade inte på hennes ändalykt. Det gick på ett ut. Därför kan du inte tillmätas någon skuld, fastän du känner skuld.

Karl (förundrad) Hur kan du veta allt detta?

Cynthia Jag känner det på mig. Jag är ett medium, min herre, och jag är kvinna. Som medium har jag utvecklat min känslighet till det extrema och kan känna vilken människa som helst på andra sidan graven och vad hon känner, ty min empati sträcker sig långt bortom graven.

Karl Jag kan inte hjälpa det, men du låter faktiskt övertygande.

Cynthia Någon mer som söker hjälp?

Klara Är det någon ande som söker kontakt? Känn efter, Cynthia. Vill någon meddela sig? Det är viktigare, än om någon dödlig vill ha reda på en odödlig.

Cynthia Här är någon som undrar om hans ofullbordade livsverk tagits hand om.

Klara Vem söker han?

Cynthia Ingen särskild. Han ställer en allmän fråga. Han är ensam och dog tydligen ensam. Ingen tog hand om honom. Han undrar om någon hittat hans livsverk.

Klara Han måste söka någon. Han måste ställa sin fråga till någon.

Cynthia Han riktar sig inte till någon särskild. Han vill bara veta om någon vet svaret.

Klara Då kan vi inte hjälpa honom. Det vet väl du, Cynthia, att även en ande måste kunna precisera sig om han vill ha något resultat.

Karl (skrattar) Ha-ha! Säg det till anden! Fråga anden vad han menar egentligen! Det är ju bara han som kan veta detaljerna! Ha-ha!

Klara Skämta inte så grymt. Alla andar, eller åtminstone de flesta som söker kontakt med de dödliga, är djupt olyckliga.

Karl Ja, de söker ju kontakt emedan de lämnat ofullbordade livsverk och affärer efter sig.

Klara Till exempel.

Lars Ingen Laura idag?

Cynthia Jag beklagar, Lars. Hon har inte meddelat sig.

Lars Men var håller hon hus? Varför gömmer hon sig? Vad menar hon?

Klara Så där kan du inte hålla på. Då håller hon sig borta. Man kan inte ställa krav på en ande.

Cynthia Ta det lugnt, Lars. Hon kommer säkert fram igen.

Lars Är hon svartsjuk på dig?

Cynthia Det tror jag inte. Svartsjuka existerar inte på andra sidan graven.

Karl Var inte för säker. Min fru ofredade min älskarinna så fort hon var död.

en gubbe Älskarinnan eller din fru?

Karl Vad menar du, oförskämde gubbe?

gubben Ofredade din fru din älskarinna så fort älskarinnan eller din fru var död?

Karl Det säger ju sig självt!

gubben Nej, det gör det verkligen inte. Ingenting är självklart, om man inte preciserar det.

Karl Min fru, så klart!

gubben Vad gjorde din fru?

Karl Dog!

gubben Det vet vi. Vad gjorde hon mera?

Klara Plåga honom inte, Arnold. Det var antagligen hans avlidna fru som plågade hans älskarinna efter hennes död, inte efter hennes egen död, eftersom hon av allt att döma lever fortfarande, då Karl fortfarande nyttjar henne.

Karl (uppretad) Hur vet du det?

Klara Jag är själv ett medium, Karl, och kan läsa i synnerhet mäns själar. Det handlar alltid om samma sak: sex och otrohet.

Karl Vet hut! Är ni kvinnor bättre kanske?

Klara Vi kvinnor är precis lika liderliga men på ett annat sätt. Vi bedrar vanligen inte in flagrantia.

Karl Vet hut!

Cynthia Jag tror Laura är här nu, Lars.

Lars (uppmärksam) Vad säger hon?

Cynthia Hon säger att du inte behöver henne längre. Hon ber dig att lämna henne i fred.

Lars Lämna henne i fred! Det är ju hon som inte lämnar mig i fred!

Cynthia Så säger hon i varje fall.

Lars Jag kan inte släppa henne.

Cynthia Hon ber dig att göra det.

Karl Bara hon inte ber mig släppa min älskarinna är jag nöjd.

Klara Blanda inte ihop andarna, Karl.

Karl Vem kan skilja på dem? De ser väl alla bara ut som spöken!

Klara Det är inte så bara. En andes individualitet är mera utpräglad än en människas.

Karl Och hur kan du väl känna igen min hustru som aldrig har sett henne? Och hur kan du se henne nu när hon är osynlig?

Cynthia Det handlar om mörkersyn och blindsyn, inte om vad man ser med ögonen.

Karl Tror du inte jag fattar det?
gubben Arnold Pass på, Karl, din hustru bevakar dig fastän hon är död.
Karl Bara hon inte stör mig så får hon väl göra det då.
mediet Andarna är missnöjda med er. Ni är inte seriösa.
Karl Ska de börja gräla på oss nu också?
mediet Ni tar dem inte på allvar.
Karl Hälsa dem att de tar sig själva för mycket på allvar.
Klara Då kan de hälsa hem.
Karl Låt dem hälsa hem då. Hälsa dom där hemma. Jag börjar få nog nu av de här fjanterierna.
mediet Det är bäst att vi avbryter sessionen.
Lars (till Cynthia) Inget mer om Laura?
Cynthia Hon håller sig borta. Nästa gång, Lars. Hon måste tas på rätt sätt.
Klara Härmed förklaras sessionen avslutad. Det blir inget mer idag.
mediet Andarna blev skrämde av publikens aggressioner.
Karl Aggressioner! Vem blir inte uppretad av att få veta att ens döda hustru bevakar en?
Klara Välkomna tillbaka nästa gång. Nu vankas det kaffe.
Cynthia Kan du gå med på att sessionen är avslutad, Lars?
Lars På villkor att vi återupptar den med det snaraste.
Cynthia Du behöver fortfarande din Laura.
Lars Vi är inte färdiga med henne ännu.
Klara En kaffepaus, mina damer och herrar? *(Sällskapet reser sig för att gå till ett kaffebord. Plötsligt ringer det på. Någon går och öppnar.)*
Vem är det, Hildur? Sessionen är avslutad.
Hildur (utanför) Det är polisen.
Klara (något sordinerad) Vad gäller det?
(Två poliser kommer in med Hildur.)
polis 1 Vi söker en viss Karl Johansson.
Karl Det är jag. Vad kan jag stå till tjänst med?
polis 1 Det gäller er hustru. Tyvärr är ni skäligen misstänkt för mord.
polis 2 Vi ber er komma med oss till stationen. Vi måste varna er, att allt vad ni säger kan komma att användas mot er.
Karl Fan också!
Cynthia Han har inte mördat henne.
polis 1 Vem har då gjort det? Problemet med brott där någon huvudmisstänkt bedyrar sin oskuld är att det väldigt sällan finns någon annan som kan ha gjort det.
Karl Dock kan aldrig möjligheten uteslutas.
polis 1 Bara ni har haft ett tänkbart motiv.
Karl Ja, ja, jag kommer med er, så får vi prata ut om saken. Dock måste jag få kontakta min advokat.
polis 2 Naturligtvis. *(Karl följer godvilligt med poliserna ut.)*
Klara Det kallar jag ett störande element. Inte alls bra för kunderna.
mediet Tur att de inte kom tidigare.
Hildur Får vi dricka kaffe nu?
Klara Ja, nu behöver vi verkligen kaffe.
mediet (till Cynthia) Är du säker på att han inte kan ha gjort det?
Cynthia Absolut. Hans egen hustru förnekar det.
Klara Då så. *(De går in för kaffebordet.)*
Lars Hur blir det med min seans?
Cynthia Det går inte här, Lars. Hon vill inte. Vi måste mobilisera satanisterna och följa deras procedur om det skall kunna lyckas.
Lars Med droger?

Cynthia Om det behövs.
Lars Det är olagligt. Tänk om polisen kommer.
Cynthia Du har inte dödat din hustru.
Lars Det hade inte Karl Johansson heller, enligt din mening.
Cynthia Du har det ännu mindre.
Lars Ändå har jag vållat hennes död.
Cynthia Oavsiktligt. Hon rädde lika mycket för det själv.
Lars Jag kunde ha räddat henne.
Cynthia Du var berusad.
Lars Och du vill berusa mig igen för att jag skall kunna träffa henne?
Cynthia Vi får se, Lars. Allt är möjligt, och när det gäller besvärjelser och gränsöverskridningar mellan liv och död till andra sidan är alla medel tillåtna.
Lars Men farliga.
Cynthia Inte nödvändigtvis.
Lars Jag litar på dig.
Cynthia Jag kan inte ens lova att det skall lyckas.
Lars Gör vad som helst med mig, bara jag får försona mig med henne.
Cynthia Jag skall göra mitt bästa. Men ingen kan hållas ansvarig för konsekvenserna.
Lars Utom jag.
Cynthia Inte ens du.
Lars Bra, Cynthia. Jag tar vilka risker som helst.
Cynthia Lyckligtvis vet jag vad det handlar om. Döden är inte värre än livet.
Lars Det får vi väl se då.
Cynthia Det är då man upptäcker livet. *(tar honom om armen, och de går till kaffet.)*

Scen 2. Som akt III scen 1.

Lars Jag tycker inte om det. Jag har onda föräningar, och det känns som att kasta sig ut för en avgrund utan botten, vars mörker oavlätligt bara kommer att tillta ju djupare man faller, men har jag något val? Det är ödet som fört mig därhän, och det finns ingen återvändo. Vem kan styra sitt öde? Ingen, utan det enda man kan göra med det är att lära sig av det, ty det finns som livets skola, för att man därav skall lära sig något inför evigheten, om man vågar använda sig av ett sådant övermodigt ord, ty ingenting är väl osäkrare än odödligheten? Men här kommer nu mina vänner. – Jag är glad, Klara, att du ändå ville delta som extra stand-in i detta kanske farliga experiment.
Klara Cynthia försäkrar oss att det är ingenting att frukta.
Lars Det är lätt att säga innan. Frågan är vad man säger efteråt. – Här kommer satanisterna.
Cynthia (helt klädd i svart, med luva, denna tills vidare avlagd, med diverse helt svartklädda och maskerade satanister i släptåg) Var inte rädd, Lars. Det gör inte ont. Och du ville det själv.
Lars Jag ångrar det nästan.
Cynthia Vad exakt vill du uppnå?
Lars Ett svar på mina frågor.
Cynthia Som är?
Lars Ett antal.
Cynthia Kan du vara mera specifik?
Lars Inte ännu.

Cynthia Nåväl, vi får göra så gott vi kan. Är ni redo, följeslagare? (*satanisterna nickar tyst*) Då äger vi att vidta förberedelserna. (*En av satanisterna frambär en större bägare med något fluidum som innehåll*)

Lars Måste vi?

Cynthia Det hör till ceremonin och underlättar saken. Bara drick, Lars, så går det fortare över.

Lars Du får det att låta så enkelt.

Cynthia Det behöver inte vara svårare än man gör det.

Lars (tar ett djupt andetag och dricker. Sedan:) Så har jag mottagit nyckeln till andevärlden och verkligheten bortom denna i form av en okänd drog utspädd i vin av dessa sataniska bröder, som jag hoppas att vet vad de gör. Självt vet jag det inte, men jag ser det som min enda möjlighet att någonsin komma till klarhet beträffande min avlidna hustrus öde.

Cynthia Du kan börja ställa frågor genast. Vi är alla berusade. Fatta varandras händer! Bryt inte cirkeln, vad ni än gör!

bröderna Åkalla Satan! Åkalla Satan!

Cynthia Det är redan gjort. Han är här. Det är Lars åkallan vi behöver, ty det är han som vill träffa sin hustru.

Lars Laura, är du där? Hör du mig?

Cynthia Vad vill du henne, frågar hon.

Lars Jag vill veta varför du ville dö. Jag har rätt att få veta varför du var så självbenägen. Du hade aldrig dött i våra sado-masochistiska orgier om du inte velat det själv. Så mycket vet jag och har jag förstått. Kom fram och förklara dig, om du vågar, Laura. Jag vill sluta grubbla över dina gåtor.

Laura (framträder som vålnad) Ingen kvinna kan förklara sitt eget mysterium. Du kan aldrig lösa det, Lars, och allra minst genom att plåga dig själv med att grubbla över det i all oändlighet. Jag är död och har gjort mitt. Nöj dig med det.

Lars Men varför ville du dö, och varför försökte du ta livet av dig? Vi hade aldrig kommit in i drogsvängen om du inte hade velat det själv.

Laura Varje kvinna är självmordsbenägen. Det hör till kvinnans natur. Hon måste ha kärlek, och om hon inte får den måste hon vända sig till döden för rådgivning och tröst som en möjlig utväg ur dilemmat med att nödgas leva utan kärlek.

Lars Vill du påstå att jag inte älskade dig?

Laura Lars, du älskade mig för mycket. Du älskade ihjäl mig. Du tog inte hänsyn till mig. Det gör ingen man när han älskar, utan han bara kör blind på och har inte en aning om hur ont det gör, en smärta som med tiden kan bli outhärdlig om man aldrig tillåts återhämta sig emellan. Du var en av de värsta. Du lät aldrig någon vila, för du vilade aldrig själv, och därför måste alla andra dansa lika mycket som du själv, hur litet de än orkade.

Gertrud Skryt lagom. Din man var ingenting mot min. Han om någon älskade verkligen ihjäl mig. Han lämnade mig aldrig i fred utan måste alltid prompt ha mig redo för sina våldtäkter närhelst han behagade. Han hade rätt att våldta mig när han ville, för vi var gifta, menade han, som om giftermålet var till för att beröva kvinnan alla hennes mänskliga rättigheter. En mänsklig rättighet har aldrig tagits till protokollet eller ens noterats, nämligen människans rätt till att säga nej. Man får bara säga ja, och säger man nej körs man över eller skrotas man.

Laura Vem är du?

Gertrud Ni känner min man. Han sitter där, eller rättare sagt står.

Karl (maskerad med huva) Gertrud! Det är du!

Gertrud Hur gick det hos polisen? Åkte du fast? Blev du åtalad? Kommer du att dömas för mordet på mig?

Karl Du vet att jag inte gjorde något sådant.

Cynthia Eftersom du är här, Gertrud, och Karl också är här, så berätta vad som hände. Kanske vi kan lösa ett mysterium här.

Laura Jag trodde jag hade förkörsrätt här som kom fram först.

Cynthia Det här är mera akut, för Karl har hämtats av polisen misstänkt för mord på dig, Gertrud. Jag vet att du från andra sidan graven inte kan ljuga. Så säg oss vad som hände.

Gertrud Jag hade inget val. Jag kunde inte härda ut längre. Karl använde mig för mycket. Då skaffade jag mig till slut en liten dos cyankalium att ta till i nödfall. Med den som vapen kunde jag utfundera olika sätt att hämnas på honom en gång för alla. Så jag skaffade en ordentlig livförsäkring, så att Karl skulle få rikligt betalt om jag dog. Jag hade ändå ingenting att leva för, vi var utan barn, och för honom var äktenskapet bara en ursäkt för sex, som han menade sig ha all rätt att bruka när som helst vare sig jag ville eller inte. Till slut en dag fick jag nog, så jag höllde mitt cyankalium i hans dricksglas på nattduksbordet och drack det själv när han inte såg men utan att lämna mina fingeravtryck på det, jag tog det med lakanet, så att bara hans fingeravtryck fanns på glaset. Därför har han blivit misstänkt. Ingen annan hade något motiv att mörda mig, medan han med min kraftiga livförsäkring hade solklara sådana. Och hans fingeravtryck på dricksglaset med cyankalium i, som jag hade dött av. Det kunde inte bli enklare. Jag var ju redan döende ändå utan att han visste det. Så jag dog och blev befriad och lämnade honom ensam kvar med mitt helvete, som *han* hade givit mig.

Cynthia Ack, du är infernalisk, Gertrud.

Gertrud Nej, bara kvinnlig. Har inte vi kvinnor rätt att hämnas åtminstone efter döden om det inte går i själva livet?

Monica Ska du säga, din liderliga gamla vamp till kossa. Om någon hade rätt att hämnas och ta käl på sin man, så var det jag, men jag brukade en mera raffinerad metod.

Cynthia Inte en till!

Monica Ni kallade ju på oss. Ni är ju till och med påverkade för att kunna känna oss. Ni får skylla er själva som ställde till med en seans. Vi kvinnor som plägats ihjäl av våra män är en tallös skara som mer än fyller hela helvetet. Ändå finns där så väldigt mycket mer.

Cynthia Vad du än gör, stackars osaliga ande, så kalla inte ner fler osaliga systrar hit, för då tar det aldrig slut.

Sulamit (i burkha) Skulle vi inte få klaga och passa på tillfället, vi som utsatts för hedersmord? Är vi mindre kvinnor och offer för att vi är muslimer? Är det inte tvärtom desto mera berättigat för oss att klaga vårt ve inför hela världen, när vår religion fördömt oss och vägrat oss all rätt, bara för att vi dömdes till att bli offer för hedersmord?

Cynthia Inte en till!

Sulamit Nej, vi äro tusenden, o Cynthia, vårt hopp och medium som vår ödessyster, som kan förstå oss och förmedla vår kontakt till mänskligheten från hopplöshetens mörker på andra sidan utan någon chans till rättvisa. Vi mördades kallblodigt som Othello mördade Desdemona bara för misstankens skull, och misstanken berättigade till mord och gjorde mordet till laglig avrättning genom islams lagar, bara för att vi var kvinnor.

(En hel skock av burkhaklädda döda kvinnor strömmar in.)

1 Hör oss! Ingen annan hör oss!

2 Vi lever fastän vi är döda!

3 Vi kräver upprättelse, fastän vi aldrig kan få den!

4 Gud är död som lät oss dö för ingenting!

Cynthia Vi måste bryta den här seansen. Det kan inte hjälpas. Vi drunknar annars i de dödas orimliga krav.

Lars Men de är inte orimliga. De är allesammans oskyldiga offer och har rätt att göra sig hörda.

Cynthia Men vi storknar i deras anlopp, och vi kan ingenting göra för dem alla. (*bryter seansen. Genast försvinner alla, och allt blir ljusst.*) Jag beklagar, Lars. Det var ingenting annat att göra.

Lars Händer det ofta?

Cynthia Nej, ytterst sällan. Det händer någon gång att en eller två extra oinbjudna infinner sig, men aldrig att vi lyckas sätta fart på en hel massa osaliga andar, som formligen överväldigar oss. Det har jag inte varit med om förut, utom en gång.

Lars När då?

Cynthia Det var vid *Estonias* undergång. Efter den katastrofen var jag ständigt ansatt av osaliga offer som hängde i luften i limbo och inte visste vad de skulle göra av sig själva, då deras liv så abrupt hade avbrutits och de hade tusen saker ogjorda och ofullbordade i livet. Då uppstod en liknande situation av osalig trängsel, och den varade i veckor. Jag tror inte att dessa återkommer.

Lars Och jag avbröts i kontakten med min fru.

Cynthia Jag beklagar. Det gick inte på det här sättet, Lars. Vi kan inte använda oss av spiritisterna, för då är risken att vi utsätts för massanstormning än en gång. Har de en gång funnit en kanal så släpper de den inte, om den fortsätter att fungera.

Lars Knepig.

Cynthia Minst sagt.

Lars Men jag kan inte släppa henne.

Cynthia Det finns ännu en chans. Vi ska försöka igen men utan spiritisterna och bara satanisterna.

Lars Har det bättre chans att lyckas?

Cynthia Då kan koncentrationen bli bättre, och det lämnas inte lika många dörrar öppna, utan bara den väsentliga.

Lars Du ger mig hopp.

Cynthia Vi har börjat, Lars. Då måste vi slutföra projektet. Vi kan inte inleda en kontakt med andra sidan och inte följa upp den. Så länge hon ännu har något att komma med så måste vi vidmakthålla kontakten och odla den, tills hon ger sig iväg och går vidare.

Lars Tack, Cynthia. Så du tror ännu vi kan komma någon vart med detta?

Cynthia Ämnet är inte avslutat, och de andliga resurserna är inte förbrukade. Tvärtom, kommunikationen har blivit avbruten, vilket kräver dess fortsättning, ty i den metafysiska världen kan ingenting lämnas åt slumpen hängande i luften. Både hon och du måste bli nöjda.

Lars Tack, Cynthia.

Cynthia Tack, alla ni andra, som till har hjälpt. Det uppstod oväntade komplikationer, men vi kom en god bit på väg tack vare er hjälp. Vi ska inte mera besvara ert spiritistiska center här, men vi hoppas på fortsatt hjälp från er satanister.

Harry Den hjälp som vi har erbjudit kan vi inte ta tillbaka förrän aktionen är avslutad.

Cynthia Tack, Harry. Alltså, mina vänner och Lars, fortsättning följer hos satanisterna. (*allmän upplösning*)

Akt V scen 1.

Lars Hur ska jag kunna tro på dig? Allt vad du står för är ju bara bluff och bedrägeri. Hur kan du vänta dig att jag ska kunna ta mytiska sagofigurer på allvar? Det finns ju ingenting absurdare än satanismen.

Cynthia Har du något val?

Lars Vad menar du?

Cynthia Du är ju besatt av din avlidna fru och hennes mysterium. Du har fått kontakt med henne genom oss, och du vill fortsätta ha kontakt med henne, hur överklig denna kontakt än verkar. Jag försöker bara hjälpa dig.

Lars Du tar ju faktiskt ingenting betalt, och du ska ha heder och ära och tack för din beredvillighet. Ja, du vill faktiskt hjälpa mig i min utsägliga nöd. Men jag kan aldrig bli satanist. Alla era fantasidemoner som Belial och Azazel, Leviathan och Belsebub, Belfegor och allt vad de heter är ju bara meningslösa fantasifoster. Och sådant tror ni på.

Cynthia Vi tror inte på någonting, men vi accepterar allt. Mycket av dina problem kommer av att du självsvåldigt begränsar dig själv och inte tillåter dig själv att öppna dig. Se mig mera som en psykologisk terapeut än som satanist. Jag vill bara hjälpa dig.

Lars Så jag skall utlämna mig åt era hokuspokusbesvärjelser och delta i en seans med maskerade bödelliknande varelser utan egon för att ge mig hän åt okända andars godtycke.

Cynthia Det är vad alla seanser handlar om.

Lars Jag har inget val och inget att förlora. Gör vad ni vill med mig, bara jag får behålla kontakten med min stackars förlorade älskade livskamrat.

Cynthia Då tror jag du är mogen. Är du redo?

Lars Jag är redo.

Cynthia Bra. Allt är klart där inne. Det är bara att sätta i gång.

(Väggarna öppnas, och de träder in i ett rum där en grupp kåpklädda maskerade satanister väntar under tystnad.)

Lars Det här känns som att gå till sin egen operation eller avrättning. Vad väntar ni er av mig att jag skall göra?

Cynthia Vi ber dig lägga dig på bordet.

Lars Med kläderna på?

Cynthia Ja, håll dem på. Vi skall inte offra dig eller göra något med dig. Vi vill bara ge dig möjlighet till en uppgörelse med din hustru.

Lars Vad för slags uppgörelse?

Cynthia Du har något ofullbordat med henne.

Lars I högsta grad. *(går fram till bordet och lägger sig frivilligt på det på rygg)* På rygg?

Cynthia Ja. Bara slappna av. *(Hon ikläder sig en svart kåpa med kapuschong och höljer huvudet med denna.)* Jag kan inte garantera någon framgång, men vi skall se vad vi kan göra. Huvudsaken är att du får vara ensam med henne utan att andra andar stör.

Lars Ja.

Cynthia Då inleder vi seansen. *(Alla sätter sina händer på bordet omkring Lars så att de vidrör varandra med händerna och bildar en kedja.)*

Jag åkallar dig, mästare och urande, alltings skapare och upprätthållare, livets utmanare och provningsman, domare och förgörare, vår allsmäktige urkraft kallad Satan och ber dig personligen närvara och hjälpa oss med att åter få denna man och hans avlidna älskade i kontakt med varandra.

satanist 1 Hör vår bön.

satanist 2 Vi åkallar dig med hela vårt väsen.

satanist 3 All vår andliga energi beror av dig och återgår till dig.

satanist 4 Ge oss kraften att uthärda den andliga manifestationen av den andliga personen i fråga.

Cynthia Kalla på henne, Lars.

Lars Jag åkallar dig, min enda älskade.

Laura Åter stör du mig, din stackars fäfänga sentimentalist. Vart vill du komma egentligen?

Lars Jag vill bara ha dig och behålla dig, då jag aldrig kan älska någon annan.

Laura Du är en narr som stör mig i onödan. Jag är färdig med mitt lämnade liv. Varför kan du inte lämna mig i fred?

Lars Jag vill behålla dig. Jag vill bara älska dig. Jag kan inte leva utan dig.

Laura Dö då och håll mig sällskap.

Lars Ingen skiljs frivilligt från livet.

Laura Du skilde mig frivilligt från livet.

Lars Det var ett misstag. Det var inte meningen. Vi visste inte vad vi gjorde. Det var en olyckshändelse. Förlåt mig.

Laura Det var roligt så länge det varade.

Lars Var det? Var det inte mest bara ett utdraget självplågeri? Älskade du mig någonsin?

Laura Jag tyckte synd om dig. Jag ömkade mig över dig som en moder över ett barn. Ja, jag älskade dig men kunde aldrig älska dig tillräckligt. Därför skildes jag från dig av ödet. Jag vet inte om jag ville det själv, men här är jag nu, och vi är hopplöst åtskilda av gränslandet mellan livet och döden. Jag kan inte komma till dig. Du kan bara komma till mig.

Lars Kan jag det? Lovar du det? Det är inte bara inbillning och ett annat djävulskt sataniskt bedrägeri?

Laura Det får du se om du vågar ta steget. Bara så kan du få veta sanningen. Satan är sanningen, den naknaste, ohyggligaste sanningen, den renaste sanningen, ingenting annat. Antingen tål du den eller inte.

Lars Vem kan tåla den?

Laura Alla måste tåla den förr eller senare. Ingen kan undslippa den. Den kan bara bli uppenbar på andra sidan. Så länge man är fast i köttet är man beroende av fällan man själv har valt och är då hopplöst begränsad i sina uppfattningar om verkligheten. Gör vad du vill, men jag kommer inte mer till dig tillbaka. Du får komma hit om du vill ha mig.

Lars Jag vill ha dig här!

Laura Omöjligt. Vi kommer ingen vart. Bryt seansen. Jag har inget mer att säga dig.

Cynthia Har du något mer att säga henne?

Lars Jag måste fundera över detta.

Cynthia Skall vi bryta seansen?

Lars Det tycks mig som att hon redan har gjort det.

Cynthia Varde så. Släpp kontakten. Lämna den avlidna i fred och låt henne återvända till Hades skuggor. Vår vän har valt att stanna levande kvar hos oss tills vidare. Bröder, ni kan gå.

(De maskerade satanisterna avlägsnar sig.)

Hur mår du?

Lars Hörde du allt vad hon sade?

Cynthia Jag förstod det.

Lars Vad ger du mig för råd?

Cynthia Lars, du är besatt av henne. Du har låtit henne bemäktiga sig din kropp och din själ. Din enda väg tillbaka till livet är att avsvärja dig henne.

Lars Hur ska det gå till? Hur kan jag göra det? Jag älskar henne fortfarande.

Cynthia Jag bara säger som det är. Ert förhållande var som de flesta förhållanden, lika sado-masochistiskt som det var beroende av sex. Du fortsätter att plåga dig med dess tortyr. Avsvärj dig henne, och du slipper henne.

Lars Jag kan inte skiljas från henne.

Cynthia Du kommer alltid att älska henne, och ni kommer alltid att vara vänner. Det är besattheten och beroendet du måste befria dig från.

Lars Men hur skall jag kunna trösta mig?

Cynthia Du kan ta mig.

Lars Och bli satanist? Du skämtar.

Cynthia Naturligtvis inte. Med mig vinner du Satan och hela universum. Vår makt och dess möjligheter är utan begränsningar. Jag är din om du vill ha mig, och jag lovar dig att en kvinna som jag som gav dig Satan och universum på köpet är bättre än en avliden hustru som svek dig.

Lars Hur svek hon mig?

Cynthia Med att dö.

Lars Vill du påstå att hon gjorde det frivilligt?

Cynthia Hon lät dig plåga henne till döds så att hon kunde locka dig till andra sidan genom självmord och sålunda alltid behålla dig för sig själv.

Lars Du skämtar.

Cynthia Jag är kvinna och förstår kvinnorna. En kvinnas själ är mäktigare än hennes kropp. När hon väl har vunnit dig med sin kropp är hon inte nöjd utan vill även ha din själ och helst för evigt. Varje kvinna är i längden ute efter mäns själar och samlar på dem. Det är deras liv. Mitt råd är att du glömmer den döda och ägnar dig åt dem som lever.

Lars Måste jag bli satanist för det?

Cynthia Det måste du inte alls.

Lars Får jag ändå behålla kontakten med min avlidna älskade?

Cynthia Hon kan inte göra dig någon skada, om en levande förankrar dig i den materiella verkligheten.

Lars Kan jag lita på dig?

Cynthia Jag försöker bara hjälpa dig.

Lars Tack, Cynthia. Då är jag villig att förtro mig åt dig.

Cynthia Jag kan lova dig att du aldrig kommer att ångra dig.

Lars Är det för att du är satanist?

Cynthia Många erfarna satanister menar att Satan är en kvinna.

Lars Kom då, min nya älskade. Låt oss pröva våra vingar i Satans tjänst.

Cynthia Säg bara till om du behöver fler seanser och sessioner. Jag är här för att hjälpa vilsna dödliga till rätta.

(De går ut.)

Slut.

(januari-juni 2011)